

Rowley Jefferson

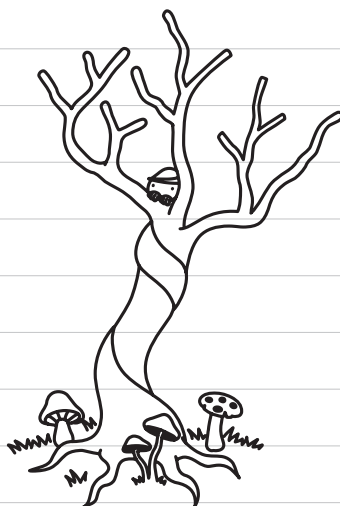
Bitang Király KALANDJA

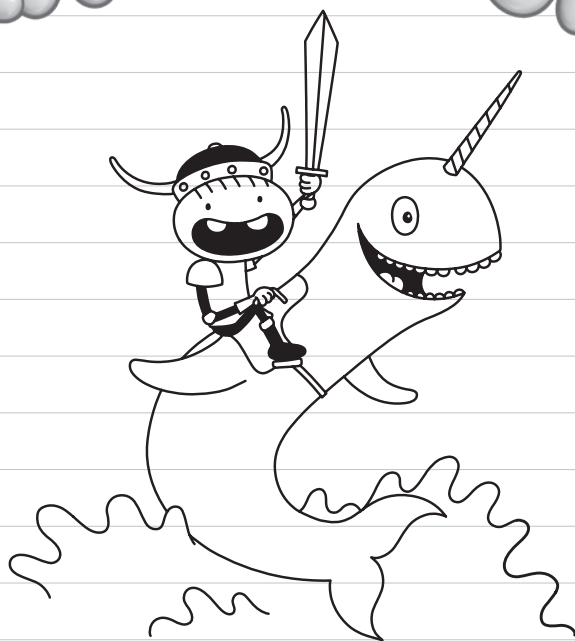
Jeff
Kinney

GREG HEFFLEY
segítségével

Rowley Jefferson Bitang Király KALANDJA

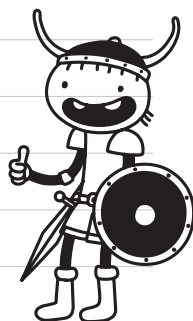

Jeff Kinney

Greg Heffley közreműködésével

Első kiadás

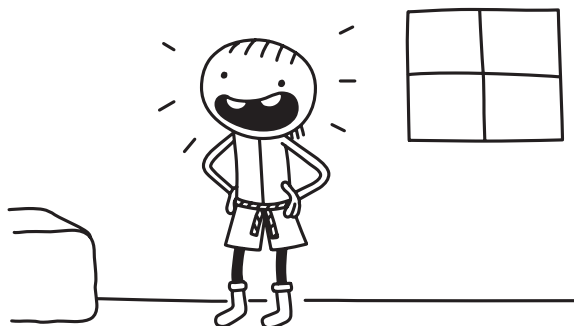
Könyvmolyképző Kiadó, 2020

1. FEJEZET

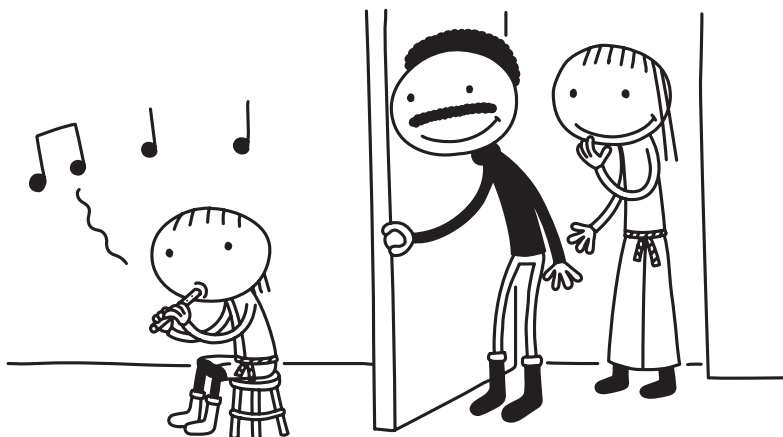
Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás tengeren is túl élt egy fiú, akit úgy hívtak, Roland. Roland nagyon jó gyerek volt.

Akkoriban még nem találták fel a suliba járást, így a legtöbb kisserác a szülei farmján dolgozott.

Roland szülei azonban fontosnak tartották, hogy a fiuk okos legyen és tudjon játszani valamilyen hangszeren, ezért Roland a napjait a házban töltötte olvasással és furulyázással.

Roland nem igazán szeretett furulyázni, de nem panaszkodott, mert nem akart hálátlan gyerek lenni.

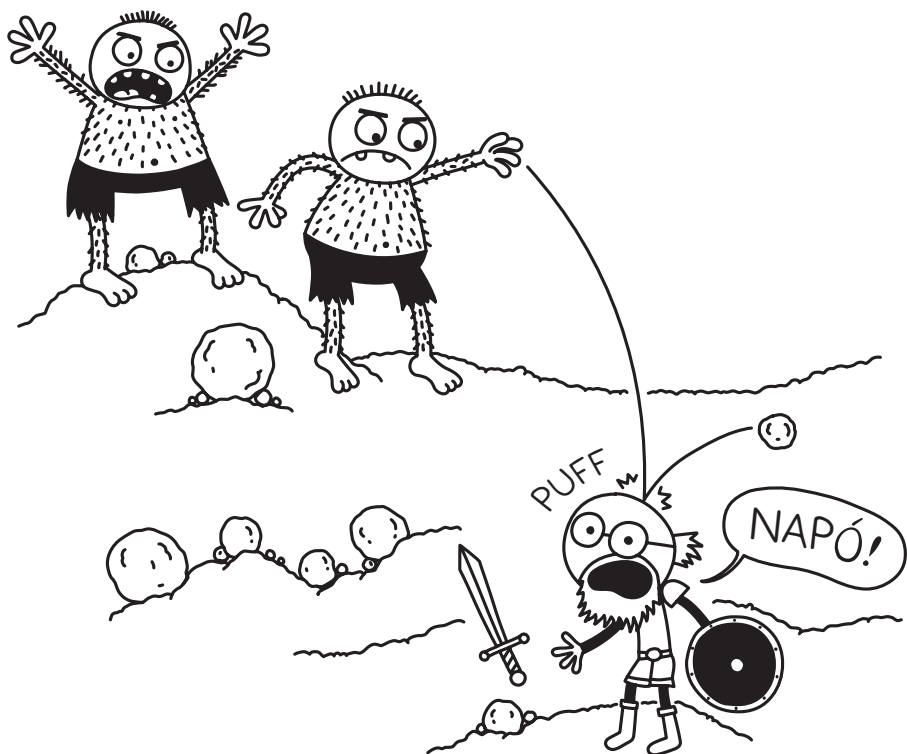
Veszélyes idők jártak. A vidéket ogrék és óriások tartották rettegésben. Roland szülei ezért aztán jobban örültek, ha a gyerekek a biztonságos házban maradt, főleg sötétedés után.

Roland még sosem járt a falujuk határán túl. Kalandozni szeretett volna, mint a nagyapja, Nevenagy Napó, aki szörnyekkel harcolt kincsek után kutatva.

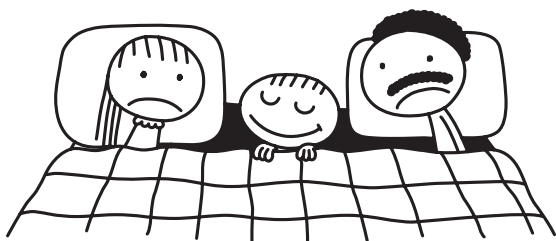
Napó azonban nem volt a régi, miután hazatért a kalandozásból. Roland tudta, hogy ez azért van, mert Napó néha elfelejtett sisakot venni, és párszor jól fejbe verték.

Roland megesküdött a szüleinek, hogy ha ő kalandozni menne, **MINDIG** lenne rajta sisak, és sosem csinálna butaságot. A szülei viszont azt mondták, maradjon inkább otthon és fűrlyázzon.

Így aztán Roland maradt, ahol volt, és olvasta tovább Napó kalandjait. Közben pedig elképzelte, milyen lenne, ha Ő keveredne kalandokba.

Néha egy kicsit MEGIJEDT a Napó történeteiben lévő szörnyektől, és olyankor egypár napig a szülei ágyában aludt. Őket ez biztosan nem zavarta, hiszen annyira szerették.

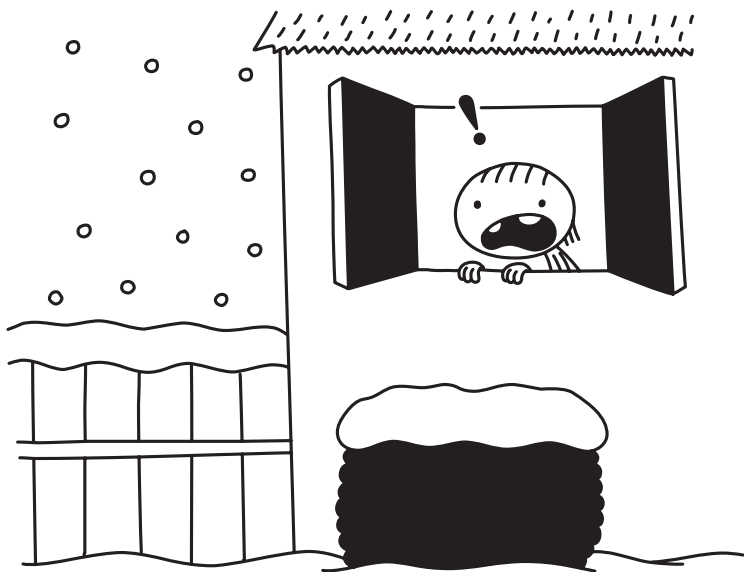
Roland apukája általában otthonról dolgozott, de havi egy-két alkalommal üzleti útra ment egy másik faluba. Az apukája ilyenkor mindig ugyanazt mondta Rolandnak.

Most biztos az gondolod: „Eddig ez nem valami izgi könyv.” De várd csak ki a végét, mert mindjárt NAGYON be fog indulni!

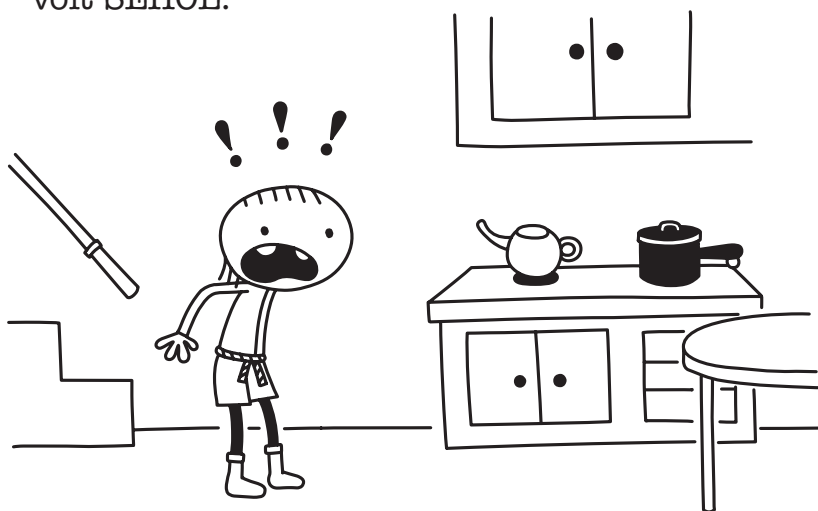
Egyik reggel, amikor Roland apukája épp üzleti úton volt, valami ELKÉPESZTŐ történt. Roland korán felkelt furulyázni, de a szobájában tök HIDEG volt.

Kinézett az ablakon, és alig hitt a szemének, ugyanis esett a HÓ!

Ja, azt elfelejtettem mondani, hogy épp nyár KÖZEPE volt. Ha ezt tudta volna, biztos még jobban leesett volna az állad.

Roland leszaladt a konyhába, hogy szóljon anyukájának a hóról, de az anyukája nem volt SEHOL.

Roland kirohant az udvarra, hogy megkérdezze a szomszédjukat, Nettles nénit, hol az anyukája. Nettles néni nagy pletykafészek volt, ezért mindig tudott mindent.

Amit Rolandnak mondott, az nem volt túl vidám.

Nettles néni azt mondta, jött a Havas Haramia, és ELRABOLTA Roland anyukáját. Aztán elvitte a Jégerődbe, és most ott tartja fogva.

Roland ettől TOTÁLISAN KIKÉSZÜLT IDEGILEG. Most biztos azt kérded: „Jó, de miért nem hívta fel simán az apukáját?”

Hát mert akkor még nem voltak telefonok, AZÉRT.

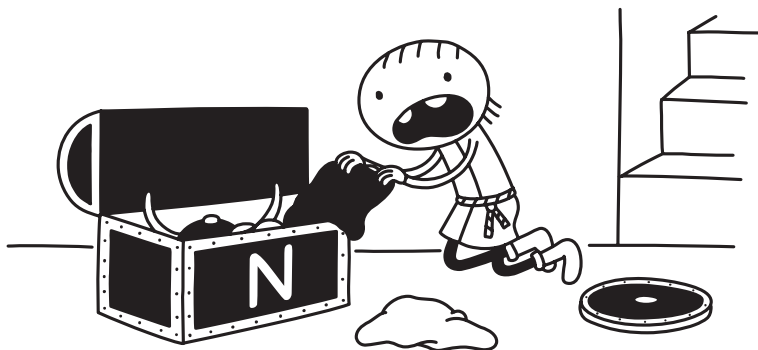
Ha meg levelet írt volna neki, akkor azt az apukája csak jóval később kapta volna meg, mert akkoriban a posta CSIGALASSÚ volt.

Roland aggódott, mi lehet az anyukájával, de AZ IS aggasztotta, mit fog majd szólni az apukája, ha hazaér az üzleti útjáról.

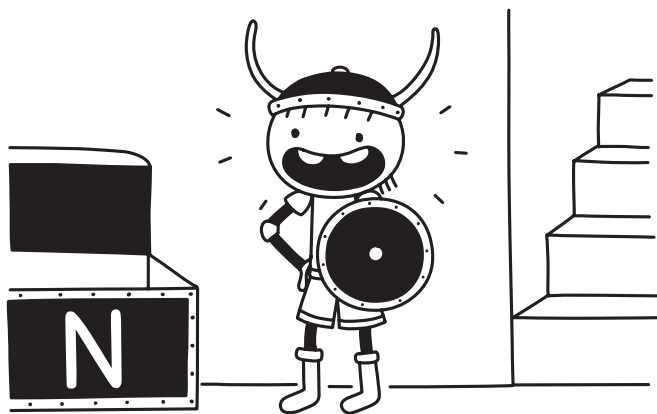

Roland úgy döntött, csak egy dolgot tehet: elmegy a Jégerődbe, és megmenti Ő az anyukáját.

De Roland jól tudta, hogy ez veszélyes utazás lesz, úgyhogy lement a pincébe, és elővette Napó régi fegyvereit egy poros ládikóból.

És ugyan félt egy picit a szörnyektől és szomorú volt, amiért fogságban van az anyukája, ÖRÜLT is, mert végre most neki is lesz egy igazi KALANDJA.

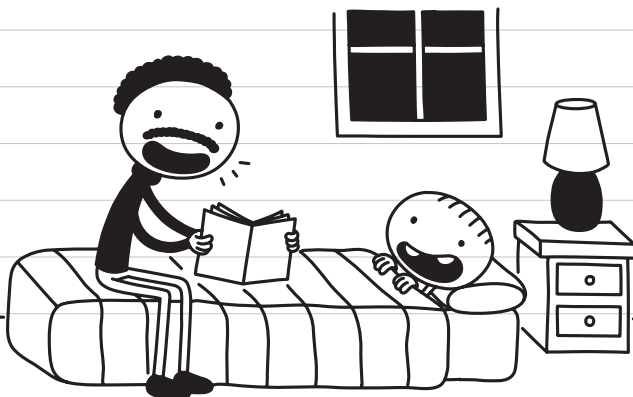

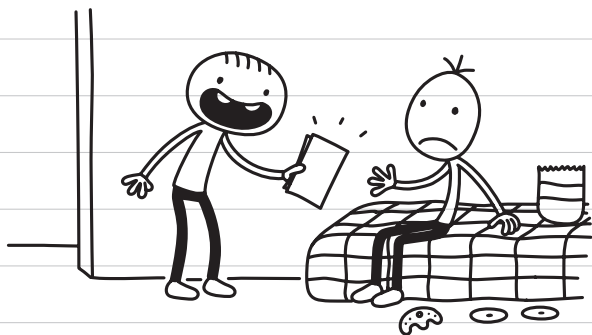
Miután végeztem a könyvem első fejezetével, megmutattam az anyukámnak, aki nagyon büszke volt rám, hogy ilyen kreatív vagyok. Aztán azt mondta, alig várja, hogy elolvashassa a TÖBBI részét.

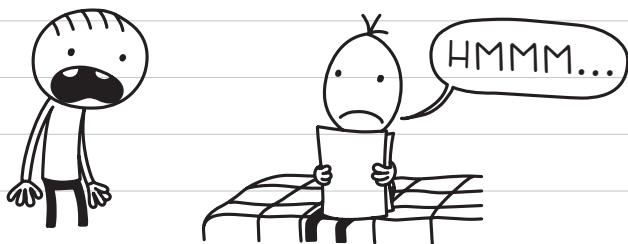
Apukámnak majd csak akkor mutatom meg, ha már KÉSZ az egész. Majd megkérem, hogy olvassa fel nekem, esti mesének. Úgy fogok csinálni, mintha nem tudnám, mi lesz a vége, hogy KÜLÖNLEGES legyen az élmény.

Alig vártam, hogy megmutathassam a könyvem a legjobb barátomnak, Greg Heffleynek, mert ő nagyon szereti a sárkányos-varázslós könyveket, úgyhogy biztos voltam benne, hogy ezt is imádni fogja.

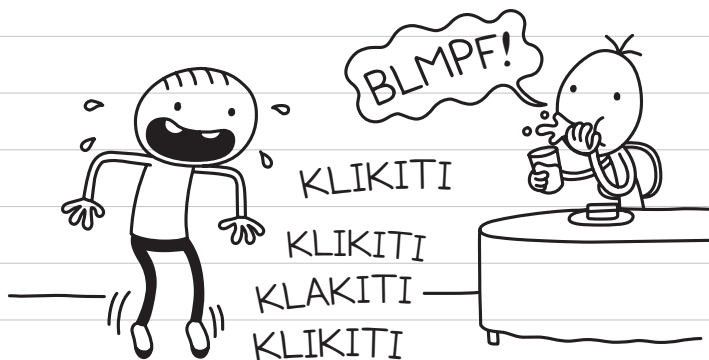

De elsőre nem nagyon tudtam eldönteni, tetszik-e neki, mert alig mondott valamit.

Megkérdeztem, mit gondol a könyvről, mire ő visszakérdezett, hogy az őszinte véleményét mondja vagy inkább azt, amit hallani akarok. Én azt mondtam, az őszinte véleménye érdekel.

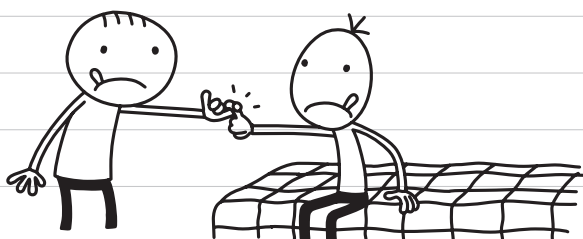
Erre Greg emlékeztetett, hogy amikor leg-
utóbb elmondta nekem az őszinte vélemé-
nyét, nem lett JÓ vége. Ez akkor történt,
amikor az első szteppórám után bemutat-
tam neki, amit tanultam.

Greg azt mondta, béna voltam, és ez nekem
rosszul esett. Elmondtam az anyukájának is,
mit mondott rám, és neki sem tetszett.

Greg azt mondta, ha elmondja a véleményét a könyvemről és én megsértődöm, nem mehetek árulkodni az anyukájához. Ebbe beleegyeztem, és kisujjesküt kötöttünk.

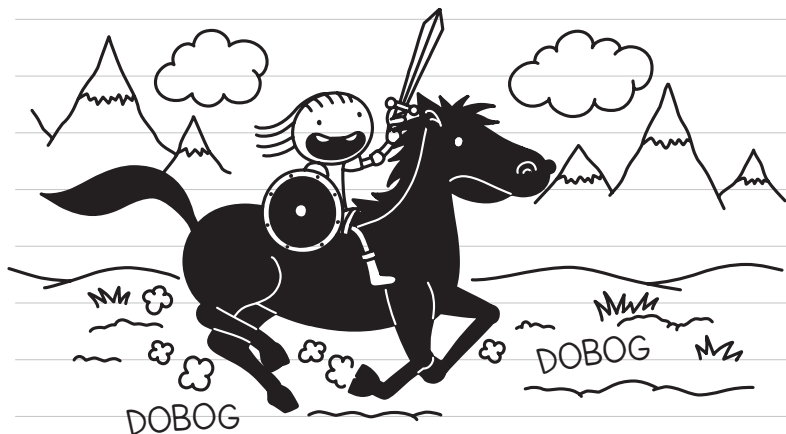

Miután ez megvolt, Greg elmondta, mi minden nem tetszett neki a könyvemben. Mit ne mondjak, JÓ HOSSZÚ lista volt!

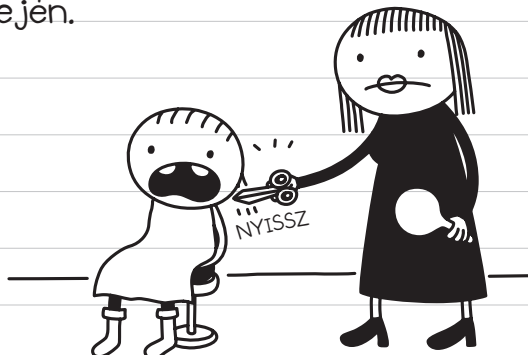
Először azt mondta, hogy nem szabad azzal kezdenem, hogy „egyszer volt, hol nem volt”, mert az dedós, és úgy csak tündérmesék kezdődnek. Ez rögtön elég rosszulesett, mert az én könyvem PONT AZ akart lenni!

Greg azzal folytatta, hogy nem rosszból mondja, de ez a Roland gyerek tiszta gáz, legfőképpen a HAJA.

Azt mondta, Roland haja Bundesliga sérő,
ami a legbénább frizura. Én erre azt mon-
d-
tam, hogy Roland haja azért hosszú hátul,
hogy menőn lőbögessen, amikor vitéz dolgo-
kat csinál.

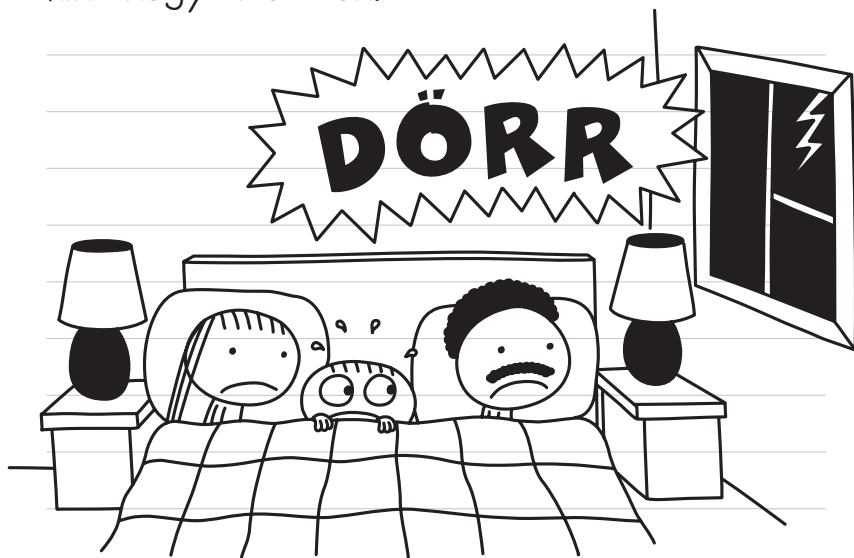

Greg viszont azt mondta, jobb lenne, ha
Roland elmenne fodrászhoz a második feje-
zet elején.

Aztán meg azt mondta, hogy nem rosszból mondja, de szerinté Roland úgy viselkedik, mint egy KISBABA. Szerinte nem hihető, hogy egy Roland korú kölyök a szülei ágyában aludna.

Ettől kicsit elszégyelltem magam, mert én néha szoktam a szüleimmel aludni, főleg ha kint nagy vihar van.

Greg egyszer régen elmagyarázta, hogy ha valaki azzal kezdi a mondandóját, hogy „nem rosszból mondom”, akkor nem szabad megsértődni azon, amit UTÁNA mond.

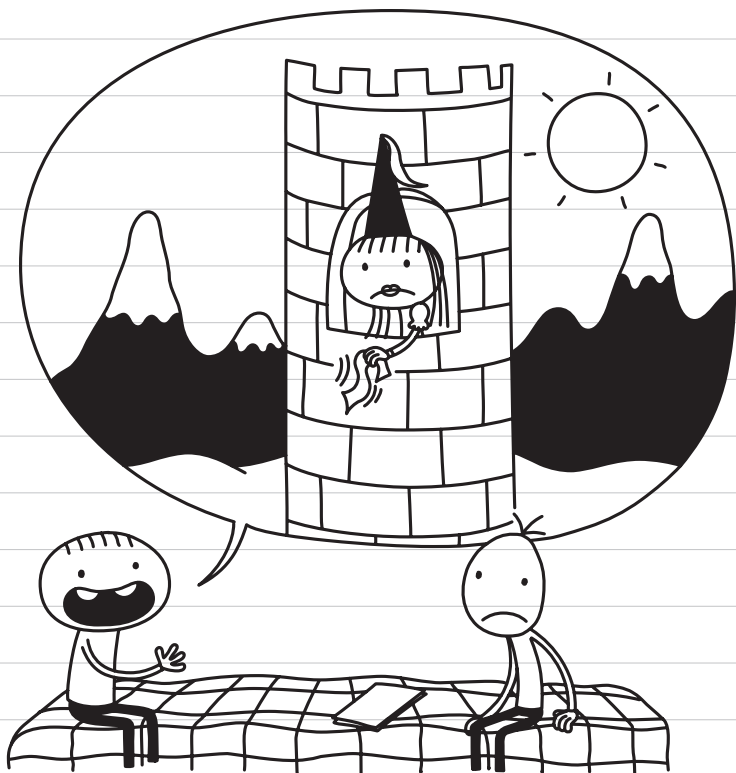
Szerintem ez csak a gyerekekre lehet igaz, mert egyszer kipróbáltam apuval, és ő mégis tök mérges lett.

Greg azt mondta, tök uncsi lenne, ha a könyv csak Rolandról szólna, kellene mellé egy SEGÍTŐTÁRS. Én azt mondtam, mi lenne, ha vele menne a legjobb barátja, akinek lehetne a neve, mondjuk Greg Heffley.

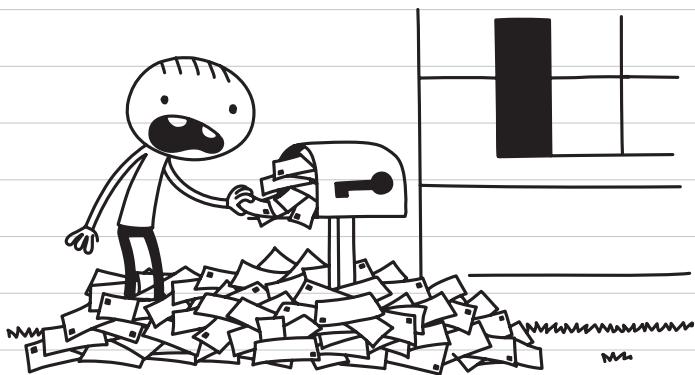
Erre azt felelte, hogy az ő neve „le van védetve”, úgyhogy ha használni akarom, fizetnem kell neki. Így aztán úgy döntöttem, inkább kitállok egy új segédet, mert nem akartam ilyen összeveszni Greggel. Greg azt is mondta, hogy nem igazán kíváncsi egy olyan könyvre,

amiben a főhősnek az anyukáját kell megmentenie, mert az kicsit FURA. Erre azt feleltem, hogy akkor esetleg átírhatom úgy, hogy Rolandnak ne az anyukáját, hanem egy KIRÁLY-KISASSZONYT kelljen megmentenie.

Erre viszont Greg azt mondta, hogy a modern királykisasszonyokat keményebb fából faragták, és nincs szükségük arra, hogy mindenféle jöttment férfiak mentsek meg őket.

Azt mondta, hogy ha a könyvem arról fog
szólni, hogy egy fickó megment egy gyámo-
latlan hercegnőt, akkor rengeteg dühös olva-
sói levelet fogok majd kapni.

Hát ennek nem örültem, mert én NEM szere-
tem a dühös leveleket. De Greg azt mondta,
hogy ha a kiadóm címét írom a könyv borító-
jára, akkor az összes levél HOZZÁJUK fog
menni, nem hozzám.

Én azt mondtam, amúgy is csak a saját szó-
rakozásomra írom a könyvet, nem akarom
KIADATNI. De Greg azt felelte, hogy ha már
gürizek vele, miért ne akarnám megszédni
magam rajta?

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

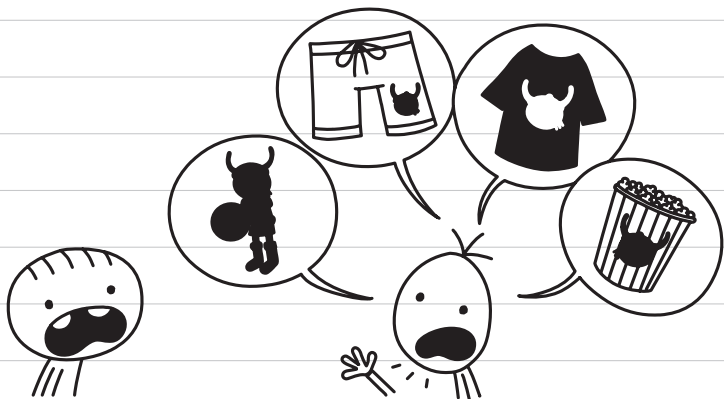
Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Azt mondta, ha kiadják a könyvem, elkezdhetek gondolkodni azon, hogyan csináljak belőle filmet, játékokat, ruhákat meg hasonlókat. Nekem ez jó sok munkának hangzott.

Greg ekkor azt ajánlotta, kössünk ÜZLETET. Azt mondta, én koncentrálok az írásra, ő pedig intéz minden MÁST. A profitot pedig testvériesen elosztjuk.

Nekem ez nagyon tetszett, mert így Greg meg én ÜZLETTÁRSAK lettünk. Hogy a dolgot TELJESEN hivatalossá tegyük, kötötünk még egy kisujjesküt.

